

Originali: **anglisht**

Nr.: ICC-01/11
Data: 27 qershor 2011

DHOMA PARA-GJYQËSORE I

Para: Gjyqtarja Sanji Mmasenono Monageng, Kryetare e Trupit Gkykues
Gjyqtarja Sylvia Steiner
Gjyqtari Cuno Tarfusser

SITUATA NË XHAMAHIRINË ARABE TË LIBISË

PUBLIK

Urdhër Arresti për Abdullah Al-Senussi

Të njoftohen me vendimin në përputhje me rregulloren 31 të *Rregulloreve të Gjykatës*:

Zyra e Prokurorit

Z. Luis Moreno-Ocampo, Prokuror
Z-usha/-a. Fatou Bensouda,
Zëvendësprokurore

Avokati i Mbrojtjes

Përfaqësuesit Ligjorë të Viktimave

Përfaqësuesit Ligjorë të Paditësve

Viktimat e Papërfaqësuar

**Paditësit e Papërfaqësuar për
Pjesëmarrje/Zhdëmtim**

Zyra e Avokatit Publik për Viktimat

Zyra e Avokatit Publik për Mbrojtjen

Përfaqësuesit e Shteteve

Miqtë e Gjykatës

SEKRETARIA

Sekretarja e Gjykatës

Z-(ush)a Silvana Arbia
Zëvendëssekretari i Gjykatës
Z. Didier Preira

Seksioni për Mbështetjen e Mbrojtjes

Njësia për Viktima dhe Dëshmitarë

Seksioni i Paraburgimit

**Seksioni i Pjesëmarrjes dhe Zhdëmtimit të
Viktimave**

Të tjerë

DHOMA PARA-GJYQËSORE I (“Dhoma”) e Gjykatës Penale Ndërkombëtare (“Gjykata”);

DUKE MARRË SHËNIM Rezolutën 1970 të miratuar unanimisht nga Këshilli I Sigurimit të Kombeve të Bashkuara më 26 shkurt 2011 dhe duke ia referuar situatën në Xhamahirinë Arabe të Libisë (“Libia”) që nga 15 shkurti 2011 Prokurorit të Gjykatës, në përputhje me nenin 13(b) të Statutit të Romës (“Statuti”);

DUKE MARRË SHËNIM “Prosecution’s Application Pursuant to Article 58 as to Muammar Mohammed Abu Minyar GADDAFI, Saif Al-Islam Gaddafi and Abdullah AL-SENUSSI” (“Aplikacioni i Prokurorisë”)¹, dorëzuar nga Prokurori më 16 maj 2011, dhe përmes të cilit ai, *inter alia*, kërkonte lëshimin e një urdhër arresti për arrestimin e Abdullah Al-Senussi-t për përgjegjësinë e tij të pretenduar penale për kryerjen e vrasjes dhe persekutimit të civilëve si krime kundër njerëzimit prej 15 shkurtit 2011 e më tej gjithandej Libisë në, *inter alia*, Tripoli, Bengazi dhe Misrata, përmes aparatit Shtetëror të Libisë dhe Forcave të Sigurimit, në shkelje të nenit 7(1)(a) dhe (h) të Statutit dhe si parësor në këto krime në përputhje me nenin 25(3)(a) të Statutit;

PASI KA SHQYRTUAR informacionin dhe dëshminë (“Materialet”) të sjella nga Prokurori në Aplikacionin e tij në dritën e standardit parashtruar në nenin 58 të Statutit për të përcaktuar nëse ka baza të arsyeshme për të besuar se Abdullah Al-Senussi ka kryer krimet e pretenduara nga Prokurori, dhe se arrestimi i tij del i domosdoshëm;

DUKE MARRË SHËNIM nenet 7(1)(a)m dhe (h), 19, 25(3)(a) dhe 58 të Statutit;

DUKE MARRË PARASYSH se, në bazë të Materialeve të sjella nga Prokurori, Dhoma beson se rasti kundër Saif Al-Islam Gaddafi-t bie nën juridiksionin e Gjykatës dhe se nuk ka shkak të dukshëm dhe faktor vetvetiu evident që e detyron të

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp dhe shtojcat aty.

ushtrojë diskrecionin e vet sipas nenit 19(1) të Statutit për të përcaktuar në këtë fazë pranushëmërinë e lëndës kundër Abdullah Al-Senussi-t, pa paragjykim ndaj çfarëdo kundërshtimi ndaj pranushmërisë së lëndës në pajtim me nenin 19(2) të Statutit;

DUKE MARRË PARASYSH se Dhoma gjen se ka baza të arsyeshme për të besuar se, pas ngjarjeve në Tunizi dhe Egjipt që çuan në largimin e Presidentëve të tyre gjegjësisht në muajt e parë të vitit 2011, është planifikuar një politikë shtetërore në nivelin më të lartë të makinerisë Shtetërore të Libisë dhe me synim që të ndalojë dhe shuajë me çfarëdo mjetesh, përfshirë përdorimin e forcës vdekjeprurëse, demonstratat e civilëve kundër regjimit të Muammar Mohammed Abu Minyar Gaddafi-t (“regjimi i Gaddafi-t”) që filloi në shkurt të vitit 2011;

DUKE MARRË PARASYSH se ka baza të arsyeshme të besohet se avancimin e politikës Shtetërore të sipërpërmendur, prej 15 shkurtit 2011 deri së paku më 29 shkurt 2011 Forcat e Sigurimit të Libisë,²² duke ndjekur një *modus operandi* konsistent, kryen në gjithë Libinë një sulm kundër popullatës civile që merrnin pjesë në demonstrata kundër regjimit të Gaddafi-t apo atyre që merreshin si disidentë;

DUKE MARRË PARASYSH se, edhe pse numri i viktimave që rezulton nga sulmi nuk mund të dihet për shkak të një fushate mbulimi të zbatuar me qëllim të fshehjes së kryerjes së krimeve nga Forcat e Sigurimit, ka baza të arsyeshme të besohet se, që nga 15 shkurti 2011 dhe brenda një periudhe më të shkurtër se dy javë në shkurt të vitit 2011, Forcat e Sigurimit vranë dhe plagosën si dhe arrestuan dhe burgosën qindra civilë;

DUKE MARRË PARASYSH prandaj se ka baza të arsyeshme të besohet se një sulm sistematik dhe me shtrirje të gjerë, në avancimin e politikës Shtetërore, duke pasur si cak popullatën civile që po demonstronte kundër regjimit të Gaddafi-t apo ata që

²² Shprehja “Forcat e Sigurimit” këtu e më tej përdoret për të definuar sistemin e sigurimit dhe ushtarak të Libisë që në masë të konsiderueshme përbëhet nga Forcat e Armatosura të Libisë dhe policia; inteligjenca ushtarake; Shërbimet e Brendshme dhe të Jashtme të Sigurimit; Komitetet Revolucionare dhe Byroja e Tij; Garda Revolucionare, Garda e Popullit; milicitë Revolucionare Luftarake; brigadat dhe njësitë e milicisë.

merreshin si disidentë ndaj regjimit, kanë ndodhur brenda kuptimit të nenit 7(1) të Statutit.

DUKE MARRË PARASYSH veçanërisht se ka baza të arsyeshme të besohet se, veçanërisht në Bengazi, vrasje që përbëjnë krime kundër njerëzimit janë kryer prej 15 shkurtit 2011 deri së paku më 20 shkurt 2011 nga Forcat e Sigurimit nën komandën e Abdullah Al-Senussi-t si pjesë e sulmit kundër demonstruesve civilë apo disidentëve të pretenduar të regjimit të Gaddafi-t;

DUKE MARRË PARASYSH gjithashtu se ka baza të arsyeshme për të besuar se, prej 15 shkurtit 2011 deri së paku më 20 shkurt 2011, veçanërisht në Bengazi, akte çnjerëzore që kanë privuar rëndë popullatën civile nga të drejtat e veta fundamentale i janë bërë asaj nga Forcat e Sigurimit nën komandën e Abdullah Al-Senussi-t për shkak të opozitës politike të kësaj popullate civile (qoftë të qenë apo të marrë si të tillë) ndaj regjimit të Gaddafi-t;

DUKE MARRË PARASYSH se, në dritën e Materialeve, ka baza të arsyeshme të besohet se prej 15 shkurtit 2011 deri së paku më 20 shkurt 2011, Abdullah Al-Senussi ka ushtruar rolin e tij si kryesues nacional i Inteligjencës Ushtarake, një prej organeve më të fuqishme dhe efikase të represionit të regjimit të Gaddafi-t dhe të organit të sigurimit të shtetit përgjegjës për monitorimin e kampeve ushtarake dhe të anëtarëve të forcave të armatosura të Libisë;

DUKE MARRË PARASYSH se ka baza të arsyeshme të besohet se, pasi që ka marrë udhëzimet nga Muammar Gaddafi për të zbatuar planin për të ndaluar dhe shuar demonstratat civile kundër regjimit të tij në Bengazi, Abdullah Al-Senussi përdori kompetencat e tij mbi forcat e armatosura, komandoi forcat në Bengazi dhe drejtpërsëdrejti udhëzoi trupat të sulmonin civilët që demonstرونin në qytet;

DUKE MARRË PARASYSH më tej se ka baza të arsyeshme të besohet se Abdullah Al-Senussi (i) synonte të sillte elementet objektive të krimeve të kryera nga forcat e

armatosura nën kontrollin e tij prej 15 shkurtit deri së paku më 20 shkurt 2011 në qytetin e Bengazit, (ii) e ka ditur se sjellja e tij ishte pjesë e një sulmi të gjerë dhe sistematik kundër popullatës civile sipas politikës Shtetërore të vënies në objektiv civilët që merreshin si disidentë politikë, dhe (iii) ishte i vetëdëshëm për rolin e lidërshiptit të tij të lartë në kuadër të strukturës së ushtrisë dhe të pushtetit të tij për të ushtruar kontroll mbi vartësit e tij;

DUKE MARRË PARASYSH prandaj se ka baza të arsyeshme të besohsëet se Abdullah Al-Senussi është penalisht përgjegjës si parësor për krimet në vijim të kryera në Bengazi prej 15 shkurtit 2011 deri së paku më 20 shkurt 2011 nga anëtarët e forcave të armatosura nën kontrollin e tij, sipas nenit 25(3)(a) të Statutit, si një kryes i tërthortë:

- i. vrasje si krim kundër njerëzimit, brenda kuptimit të nenit 7(1)(a) të Statutit; dhe
- ii. persekutim si krim kundër njerëzimit, brenda kuptimit të nenit 7(1)(h) të Statutit;

DUKE MARRË PARASYSH se, në mungesë të çfarëdo informacioni për të kundërtën, ka baza të besohet se Abdullah Al-Senussi është ende kryesues i Inteligjencës Ushtarake të Libisë dhe, prandaj, ende në pozitë të udhëzojë trupat si për kryerjen e krimeve ashtu dhe për shkatërrimin e dëshmisë sipas planit të hartuar prej Muammar Gaddafi-t në koordinim me rrethin e tij të brendshëm, duke përfshirë Saif Al-Islam Gaddafi-n, Dhoma është e kënaqur se arrestimi i Abdullah Al-Senussi-t është i domodoshëm për të (i) siguruar që ai të paraqitet para Gjykatës; (ii) për t'u siguruar që ai të mos vazhdojë ta përdorë pushtetin e tij për të penguar apo rrezikuar hetimet e Gjykatës, dhe (iii) për ta penguar atë që të mos përdorë pushtetin e tij për të vazhduar kryerjen e krimeve që bien nën jurisdikcionin e Gjykatës;

PËR KËTO ARSYE, Dhoma

SË KËNDEJMI LËSHON një urdhër arresti për Abdullah Al-Senussi-n, i lindur më 1949 në Sudan, Kolonel në Forcat e Armatosura të Libisë dhe momentalisht kryesues i Inteligjencës Ushtarake, më parë e njohur si Organizata e Sigurimit e Xhamahirisë.

Hartuar në anglisht dhe frëngjisht, versioni në anglisht është autoritativ.

/nënshkrimi/

**Gjyqtarja Sanji Mmasenono Monageng Akua Kuenyehia
Kryetare e Trupit Gjykues**

/nënshkrimi/

Gjyqtarja Sylvia Steiner

/nënshkrimi/

Gjyqtari Cuno Tarfusser

E hënë, 27 qershor 2011

Në Hagë, Holandë